

Bilag 2.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer i Afsnit A. bemærkes følgende, idet i øvrigt henvises til, hvad foran i Betænkningen er anført om ministerielle Resolutioners og Regnskabsdecisioners Indføjelse i Teksten:

ad § 1.

Paragraffen svarer til § 2 i den nuværende Vareafgiftstakst og er som det mest naturlige sat i Spidsen.

I Paragraffens 2. Stk. er 3 Maaneders Fristen nærmere angivet at skulle beregnes eksklusiv Indførelsesdagen, og tilsvarende Beregningsregel er indsat i § 2, næstsidste Stk., samt i § 11 i Slutningen med Hensyn til de der ommeldte Frister. Det skal herved bemærkes, at en ældre Regnskabsdecision for den nugældende Taksts Vedkommende afgjorde Spørgsmaalet i modsat Retning; naar Talen ikke længere er om en Fortolkning af bestaaende Regler, men om Indførelse af en ny Ordning, bør man imidlertid formentlig i Overensstemmelse med Billighed og i Lighed med Toldvæsenets Fortolkning for Toldgodtgørelsesfristers Vedkommende vælge ikke at medregne den Dag fra hvilken Fristen tager sin Begyndelse.

ad § 2.

Paragraffen svarer, jfr. det foranførte, til § 1 i den nugældende Takst.

I Paragraffens 2. Stk. er den i Øjeblikket krævede Approbation fra Toldinspektøren i Frihavnen udeladt, idet Toldvæsenet formenes ikke at lægge nogen Vægt paa denne Formalitet, der skaber en Del Bryderi for Importørerne uden at frembyde nogen virkelig Kontrol.

Med Hensyn til Tilføjelsen til Paragraffens næstsidste Stykke henvises til det ovenfor ad § 1, 2. Stk., bemærkede.

ad § 3.

Efter »Rejsevogne« er som afgiftsfri tilføjet »herunder Cykler og Motorkøretøjer«, idet der i Anvendelsen har været nogen Tvivl om disses Henførelse under Begrebet »Vogne«. Paragraffens Affattelse er derhos forkortet noget, idet Medtagelsen af de nuværende Enkeltinger som afgiftsfri kun synes motiveret, naar de falder ind under Paragraffens almindelige Betegnelser (Rejsegods m. v.).

ad § 5.

Ændringen af Paragraffens Affattelse i Forhold til den nuværende § 5 betegner en Realitetsændring, der ikke er uden økonomisk Betydning. I Henhold til den nugældende Bestemmelse beregnes efter hver Angivelse et Minimumsbeløb af 3 Øre + 200 pCt., altsaa 9 Øre. Da der findes i Tusindvis af Tilfælde Aaret rundt, hvor Regelen om en Afgiftsforhøjelse til nævnte Mindstebeløb finder Anvendelse, vil der følge en Indtægtsnedgang for Havnekassen af, at der i Lighed med, hvad der er gældende i Provinshavnene, i Stedet foreslaas indført den Regel, at blot Brøkdele af Øre bortkastes. Men paa den